1958 תשי״ט−1958 המרכז הישראלי לקידום תרבות האדם, תשי״ט

מוקם כזה המרכז הישראלי לקידום תרבות האדם (להלן - המרכז). .1

(א) מטרת המרכז היא לבקש ולגלם בערכים אנושיים את הישגי ההגות, המדע, מטרת המרכז המחקר, הספרות והאמנות.

לשם כך --

- ישמש המרכז מקום פגישה לאומי ובין-לאומי להוגים, אנשי-מדע, חוקרים, סופרים ואמנים, לשם בירור עקרוני של השפעת ההגות, המדע, המחקר, האמנות והספרות על האדם והחברה בזמננו:
- יעודד המרכז שיתוף פעולה בהיקף לאומי ובין־לאומי בין אנשי הרוח לתחומיהם השונים לשם הגשמת המטרות הבזכרות לעיל;
- יתן המרכז פרסום בארץ ומחוצה לה לדיוניו שיש בהם כדי לקדם את מטרות המרכז.

מקום מושבו של המרכז יהיה בירושלים.

המרכז חברי המרכז הראשונים

פטור ממסים

ביצוע

מקום מושב

הקמת המרכז

ותפקידיו

- בהמלצת חבר הנאמנים של החברה הרשומה לפי פקודת החברות¹, בשם ״מוסד ון־ליר לקידום תרבות האדם" (להלן – מוסד ון־ליר) ועל דעת הממשלה, ימנה נשיא המדינה מבין אנשי ההגות, המדע, המחקר, הספרות והאמנות את החברים הראשונים של המרכז שמספרם לא יעלה על עשרה. הודעה על מינוים של החברים הראשונים תפורסם ברשומות.
- (א) החברים הראשונים של המרכז יכינו תוך שנה אחת את תקנון המרכז ובו הוראות תקנון המרכז בדבר החברות במרכז, הרכב מוסדותיו, קשריו עם מוסדות אחרים, סדרי עבודתו, ודרכי קביעת תקציבו.
 - התקנון יובא לאישור הממשלה.
 - עד לאישור התקנון יקבעו החברים הראשונים את סדרי עבודתם.

בתחום סמכויותיו. לפי חוק זה ולפי תקנונו. המרכז הוא בן־חורין לכלכל עניניו אי־תלות

המרכז הוא תאגיד, וכשר לתבוע ולהיתבע, לרכוש ולהחזיק נכסים ולהוציאם מרשותו, המרכז -- תאגיד להתקשר בחוזים ולהיות בעל־דין בכל הליך משפטי וצד בכל משא־ומתן אחר.

לענין פקודת מס הכנסה. 21947, נחשב המרכז כמוסד בעל אופי ציבורי לעניני דת, צדקה, חינוך ותרבות; וכל עסקה של המרכז וכל נכסיו יהיו פטורים מכל אַגרה, ארנונה או תשלום-חובה אחר המשתלמים למדינה או לרשות מקומית; למוסד ון-ליר יוענקו הפטורים הניתנים למרכז לפי סעיף זה, לגבי נכסיו ועסקאותיו הכרוכים בהקמת בניני המרכז והחזקתם.

שר החינוך והתרבות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

זלמן ארן דוד בן־גוריון ראש הממשלה שר החינוך והתרבות

> יצחק בן־צבי נשיא המדינה

• נתקבל בכנסת ביום י"א בטבת תשי"ט (22 בדצמבר 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 343, תשי"ח,

¹ חוקי א"י, כרך א׳, פרק כ"ב, עמ׳ 155.

² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.